

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

- 13622** *Reial decret 1055/2014, de 12 de desembre, pel qual es crea un mecanisme de compensació de costos d'emissions indirectes de gasos d'efecte d'hivernacle per a empreses de determinats sectors i subsectors industrials que es consideren exposats a un risc significatiu de «fuga de carboni» i s'aproven les bases reguladores de la concessió de les subvencions per als exercicis 2014 i 2015.*

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell (d'ara endavant, Directiva RCDE de la UE), i la Directiva 2009/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, amb efecte des de l'1 de gener de 2013, formen part d'un conjunt normatiu que conté mesures destinades a combatre el canvi climàtic i a promoure les energies renovables i de baix consum de carboni. Aquest conjunt es va dissenyar principalment per aconseguir l'objectiu mediambiental general de la Unió Europea de reduir un 20 per cent, respecte a 1990, les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, aconseguir una millora de l'eficiència energètica en un 20 per cent i que, l'any 2020, un 20 per cent del consum elèctric de la Unió procedeixi d'energies renovables.

La Directiva RCDE de la UE preveu la possibilitat d'establir mesures especials i de caràcter temporal per a determinades empreses, per tal de compensar els augments de preus de l'electricitat resultants de la inclusió dels costos de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle deguts al règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat. L'ordenament jurídic espanyol, en la disposició addicional sisena de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, que va ser introduïda per la Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure-hi l'aviació, preveu així mateix la possible compensació de costos d'emissions indirectes, i disposa que «El Govern, a proposta conjunta dels ministeris de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'Economia i Hisenda i Indústria, Turisme i Comerç pot establir la creació d'un mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat del qual es poden beneficiar les instal·lacions pertanyents a sectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni».

D'altra banda, la tercera fase del règim europeu de comerç de drets d'emissió (2013-2020) no preveu l'assignació gratuïta per a la generació elèctrica de manera que a partir de 2013 totes les instal·lacions de generació han de comprar els drets necessaris en subhasta i aquest sobrecost s'ha de traslladar directament al consumidor. En conseqüència, la Unió Europea permet a cada Estat membre segons el seu pressupost nacional i d'acord amb la Comunicació de la Comissió (2012/C 158/04), sobre directrius relatives a determinades mesures d'ajuda estatal en el context del règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, compensar aquests costos indirectes (sobrecost de l'electricitat per subhastes de CO₂) per a les indústries de determinats sectors o subsectors als quals es considera exposats a un risc significatiu de «fuita de carboni» (deslocalització) a causa dels costos relacionats amb les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutits en els preus de l'electricitat.

Per pal·liar en la mesura que es pugui l'impacte d'aquests costos sobre la competitivitat de les nostres indústries i d'acord amb aquestes previsions, és convenient la creació del

mecanisme esmentat de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat, denominat «Ajudes compensatòries per costos d'emissions indirectes de CO₂», que ha d'adoptar la forma de subvenció i que es preveu per a un període de dos anys (2014-2015), que es pot prorrogar en la mesura que ho permeti la normativa europea aplicable.

Atès que l'àmbit d'aplicació del mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat és tot el territori nacional, i en benefici de la seva efectivitat i operativitat, s'imposa lògicament la unitat de gestió de les ajudes, ja que no és possible establir «a priori» un esquema de distribució territorial de la despesa.

En efecte, s'aprecia una impossibilitat d'establir criteris apriorístics per a la distribució del pressupost per a aquestes ajudes, la qual cosa fa inviable un repartiment previ del pressupost entre les comunitats autònomes. Això fa que el pressupost no es pugui fraccionar, i es dóna el supòsit del paràgraf segon de l'article 86.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i justifica la competència estatal i la gestió centralitzada d'aquest tipus de suports, atès que els mecanismes de cooperació o coordinació que es puguin establir amb les comunitats autònomes no resoldrien el problema exposat.

A més, constitueix un objectiu fonamental d'aquesta norma l'harmonització dels criteris que han de guiar la concessió d'aquestes ajudes, seguint les directrius establertes per la Unió Europea, de manera que aquestes ajudes són compatibles amb el mercat interior. L'aplicació d'aquests criteris, de manera comuna als potencials beneficiaris és necessària per garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés als recursos públics destinats a compensar els costos d'emissions indirectes de CO₂ en qualsevol punt del territori nacional.

No obstant això, i amb l'objecte de tenir en compte la jurisprudència establerta pel Tribunal Constitucional i d'acord amb les instruccions del Consell d'Estat, aquest Reial decret ha estat sotmès al parer de les comunitats autònomes. Addicionalment, un representant de les comunitats autònomes ha de formar part de la comissió d'avaluació de la concessió de les ajudes, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 14 d'aquest Reial decret.

El Reial decret es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat previstes a l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

En la seva tramitació s'han sol·licitat els informes dels ministeris d'Hisenda i Administracions Públiques, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i d'Economia i Competitivitat, així com els informes de l'Advocacia de l'Estat i de la Intervenció Delegada en el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Indústria, Energia i Turisme, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i d'Economia i Competitivitat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 12 de desembre de 2014,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret la creació d'un mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat del qual es poden beneficiar les instal·lacions

que pertanyen a sectors exposats a un risc significatiu de «fuita de carboni», així com l'aprovació de les bases reguladores de la concessió de les subvencions corresponents, d'acord amb el que preveu la normativa de la Unió Europea i nacional aplicable.

Article 2. *Finalitat i forma.*

1. Aquest mecanisme de compensació, denominat «Ajudes compensatòries per costos d'emissions indirectes de CO₂», té com a finalitat evitar en la mesura que es pugui que un beneficiari estigui exposat a un risc significatiu de «fuita de carboni», si els seus competidors de països tercers no s'enfronten als mateixos costos de CO₂ en els preus de l'electricitat i si el beneficiari esmentat no pot repercutir aquests costos en els preus del producte sense perdre una part significativa del mercat.

2. Aquest mecanisme de compensació adopta la forma de subvenció.

Article 3. *Àmbit d'aplicació temporal.*

El que disposa aquest Reial decret és aplicable a les subvencions que es convoquin en els anys 2014 i 2015.

Article 4. *Beneficiaris.*

1. Es poden acollir a les ajudes que regula aquest Reial decret les societats mercantils del sector privat, tant si estan incloses en el règim de comerç d'emissions com si no, amb independència de la seva forma jurídica, que estiguin vàlidament constituïdes en el moment de presentar la sol·licitud, que exerceixin una o diverses activitats en els sectors o produeixin els productes, enumerats a l'annex II de la Comunicació de la Comissió (2012/C 158/04) sobre directrius relatives a determinades mesures d'ajuda estatal en el context del règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, publicada en el «Diari Oficial de la Unió Europea», número C 158, de 5 de juny de 2012 (d'ara endavant les Directrius), sota els codis NACE que s'hi expliciten.

No obstant això, en les convocatòries anuals d'ajudes que derivin d'aquest Reial decret hi han de figurar sempre les relacions últimes dels sectors i productes que hagi aprovat la Comissió Europea.

2. No poden obtenir la condició de beneficiari les empreses que estiguin subjectes a una ordre de recuperació pendent després d'una decisió prèvia de la Comissió Europea que hagi declarat una ajuda il·legal i incompatible amb el mercat comú.

3. No poden obtenir la condició de beneficiari les persones o entitats en les quals concorrin algunes de les circumstàncies que detalla l'article 13.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 5. *Característiques, règim de concessió i criteris d'acumulació de les ajudes.*

1. Les ajudes es concedeixen pel procediment de concurrència entre tots els qui hagin sol·licitat ser beneficiaris, d'acord amb el que estableix l'article 22.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

2. L'import global màxim destinat a les subvencions en la convocatòria corresponent s'ha de prorratejar entre tots els beneficiaris de les subvencions.

3. La percepció de les ajudes que regula aquest Reial decret és compatible amb la percepció d'altres subvencions, ajudes, ingressos o recursos que tinguin com a objectiu la compensació dels costos relacionats amb les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutits en els preus de l'electricitat, procedents de qualsevol de les administracions públiques o de la Unió Europea.

4. Segons estableixen els apartats 46 i 47 de les Directrius, la quantia de totes les ajudes obtingudes per aquest concepte, amb independència del seu origen, no pot excedir el percentatge que estableix l'article 7.3 d'aquest Reial decret.

Article 6. *Criteris d'avaluació.*

Les sol·licituds s'han d'avaluar d'acord amb el compliment dels criteris següents:

a) Estar en risc de fuga de carboni, segons el que disposen els apartats 15 i 16 de l'article 10 bis de la Directiva RCDE de la UE, en relació amb les activitats o els productes definits a l'annex II de les Directrius, per haver incorregut en costos d'emissions indirectes de CO₂, com a conseqüència dels processos de producció i/o haver exercit activitats comercials amb països tercers.

b) Haver acreditat una activitat productiva durant els exercicis corresponents en els quals s'efectuïn convocatòries derivades d'aquest Reial decret.

Article 7. *Determinació dels costos subvencionables i intensitat màxima de l'ajuda.*

1. La determinació dels costos subvencionables en la fabricació de productes dels sectors i subsectors enumerats a l'annex II de les Directrius, l'any t, s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Quan els valors de referència del consum eficient d'electricitat que figuren a l'annex III de les Directrius s'apliquin als productes fabricats pel beneficiari, el cost subvencionable, CSub_t(a), per instal·lació, l'any t és igual a:

$$CSub_t(a) = C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

En què C_t és el factor d'emissió de CO₂ aplicable (tCO₂/MWh) l'any t; P_{t-1} és el preu a termini dels drets d'emissió de la Unió Europea (DEUE) l'any t-1 (EUR/tCO₂); E és el valor de referència de l'eficiència del consum elèctric (MWh/t_{prod}), per a un producte determinat previst a l'annex III de les Directrius, i BO és la producció de referència (t prod). Aquests conceptes es defineixen a l'annex d'aquest Reial decret.

En cas que l'empresa fabriqui productes la intercanviabilitat d'electricitat i el combustible dels quals s'estableixen a l'annex I, apartat 2, de la Decisió 2011/278/UE de la Comissió, de 27 d'abril de 2011, per la qual es determinen les normes transitòries de la Unió per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, no és procedent establir un valor de referència sobre la base de MWh/t de producte. En aquests casos, el factor «E» de la fórmula per calcular l'import màxim dels costos subvencionables ha de ser substituït pel terme següent:

$$E = [\text{Valor } BM_{\text{prod}} (\text{tCO}_2/\text{t}_{\text{prod}}) \times \text{Fracció Emissions Indirectes (\%)}] / [0,465 (\text{tCO}_2/\text{MWh})]$$

On:

Valor BM_{prod}: valor de referència d'emissió per tona fabricada de producte segons l'annex I de la Decisió, en tCO₂/t_{prod}.

Fracció Emissions Indirectes: la part de les emissions indirectes pertinents al llarg del període de referència s'entén com el quocient entre les emissions indirectes pertinents i la suma del total de les emissions directes totals i les emissions indirectes pertinents d'acord amb l'article 14 de la Decisió 2011/278/UE de la Comissió, de 27 d'abril de 2011.

0,465 (tCO₂/MWh): factor mitjà europeu d'intensitat d'emissions, indicat a la Comunicació (2012/C 387/06) de la Comissió per la qual es modifiquen les Directrius, publicada en el «Diari Oficial de la Unió Europea», número C 387, de 15 de desembre de 2012.

b) Quan els valors de referència del consum eficient d'electricitat que figuren a l'annex III de les Directrius no s'apliquin als productes fabricats pel beneficiari, el cost subvencionable, CSub_t(b), per instal·lació, l'any t, és igual a:

$$CSub_t(b) = C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

En què C_t és el factor d'emissió de CO₂ aplicable (tCO₂/MWh) l'any t; P_{t-1} és el preu a termini dels DEUE l'any t-1 (EUR/tCO₂); EF és el valor de referència del consum

d'electricitat alternativa; i BEC és el consum elèctric de referència (MWh). Aquests conceptes es defineixen a l'annex d'aquest Reial decret.

2. L'import màxim de l'ajuda que es pot abonar, per instal·lació, l'any t, per a la fabricació de productes dels sectors i subsectors enumerats a l'annex II de les Directrius, es calcula, en cada cas, d'acord amb la fórmula següent:

$$A_{\max_t} = A_t \times C_{\text{Sub}_t(a)}$$

$A_{\max_t} = A_t \times C_{\text{Sub}_t(b)}$, en què A_t és la intensitat de l'ajuda l'any t.

3. La intensitat de l'ajuda (A_t) no pot superar el 85 per cent dels costos subvencionables, incorreguts en els anys 2014 i 2015, d'acord amb el que estableix l'apartat 26 de les Directrius.

4. Si, durant l'any de concessió de l'ajuda, la capacitat de producció d'una instal·lació registra una ampliació significativa d'acord amb la definició del terme esmentat a l'annex d'aquest Reial decret, la producció de referència es pot augmentar en proporció amb l'augment de capacitat esmentat, d'acord amb el que especifiquen les Directrius.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, no es tenen en compte els augments de capacitat superiors als que, si s'escau, s'hagin declarat en el moment de sol·licitud de l'ajuda, en els termes que estableix l'apartat 2.b).3 de l'article 13 d'aquest Reial decret.

En el cas de reducció del nivell de producció, l'import de l'ajuda disminueix en proporció a la reducció esmentada i no s'han de tenir en compte les reduccions reals inferiors a les manifestades, si s'escau, en la declaració responsable exigida als sol·licitants segons el que estableix l'apartat 2.b).3 de l'article 13 d'aquest Reial decret.

5. Si una instal·lació fabrica productes als quals s'aplica un valor de referència del consum eficient d'electricitat (E), enumerat a l'annex III de les Directrius i productes als quals s'aplica el valor de referència del consum d'electricitat alternativa (EF), el consum elèctric de cada producte s'ha de repartir en funció del tonatge corresponent de producció de cada producte.

6. Si una instal·lació fabrica productes subvencionables (és a dir, productes dels sectors o subsectors subvencionables enumerats a l'annex II de les Directrius) i productes no subvencionables, l'import màxim de l'ajuda que es pot abonar es calcula únicament sobre la base dels productes subvencionables.

7. El càlcul de la producció de referència BO i, si s'escau, del consum elèctric eficient BEC, durant el període de referència 2005-2011, s'ha d'efectuar per a cadascun dels productes subvencionables per als quals una instal·lació sol·liciti l'ajuda.

CAPÍTOL II

Procediment de gestió de les ajudes

Article 8. *Òrgans competents per convocar, instruir i resoldre el procediment de concessió i òrgan responsable del seguiment de les ajudes.*

1. És competent per convocar i resoldre el procediment de concessió de les ajudes que regula aquest Reial decret el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, sense perjudici de la possibilitat de delegació de l'exercici d'aquesta competència.

2. L'òrgan competent per ordenar i instruir el procediment de concessió de les ajudes és la Direcció General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa.

3. Als efectes del que preveu l'article 88.3 del Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, l'òrgan encarregat del seguiment de les ajudes concedides és la Direcció General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa.

Article 9. *Convocatòries d'ajudes i inici del procediment.*

1. El procediment és el de concurrència competitiva, de conformitat amb els principis de publicitat, transparència, igualtat i no-discriminació i eficàcia en el compliment dels objectius.
2. Les ajudes s'articulen a través de convocatòries anuals.
3. El procediment per a la concessió d'aquestes ajudes s'inicia d'ofici, per part del centre gestor del crèdit pressupostari al qual s'imputa la subvenció, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Article 10. *Tramitació electrònica.*

1. D'acord amb el que estableixen la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei esmentada, la tramitació electrònica és obligatòria en totes les fases del procediment, de manera que les sol·licituds, comunicacions i altra documentació exigible relativa als projectes que concorrin a aquestes ajudes s'han de presentar en el Registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.
2. El sol·licitant pot accedir, amb el certificat amb el qual va presentar la sol·licitud, al Registre electrònic del Ministeri esmentat, on pot consultar els documents presentats. Així mateix, la presentació de la sol·licitud amb signatura electrònica comporta la conformitat del sol·licitant per rebre totes les comunicacions i notificacions de la tramitació de l'expedient electrònic a través del Registre electrònic esmentat, d'acord amb el que preveu la Llei 11/2007, de 22 de juny, i amb el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre. En aquest mateix registre, els interessats, degudament identificats, poden consultar els actes del procediment que els siguin notificats i efectuar la presentació de la documentació adicional que pugui requerir l'òrgan actuant.
3. La publicació de la proposta de resolució, així com la publicació de les resolucions de desestimació, de concessió i les seves possibles modificacions i altres actes del procediment, tenen lloc en el Portal d'Ajudes allotjat a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme (<https://sede.minetur.gob.es>), i tenen tots els efectes de la notificació practicada segons el que disposa l'article 59.6.b) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en relació amb els procediments de concurrència.
4. En els casos en què tingui lloc un procediment de reintegrament, les notificacions relacionades amb aquest procediment s'han de fer sota la modalitat de notificació per compareixença electrònica, segons el que estableix l'article 40 del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre.
5. Els formularis, les declaracions responsables i els altres documents electrònics que s'han d'emplenar en les diferents fases del procediment han d'estar disponibles en el Portal d'Ajudes esmentat i s'han d'utilitzar obligatòriament quan sigui procedent.
6. En les fases del procediment en què en nom de la simplificació administrativa es permeti la presentació de declaracions responsables en lloc de determinada documentació, les declaracions esmentades s'han de presentar en format electrònic signat electrònicament pel declarant.
7. Els sol·licitants no estan obligats a presentar els documents que ja es trobin a les mans de l'òrgan competent per a la concessió, de conformitat amb el que preveu l'article 35.f) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i en el qüestionari de sol·licitud s'ha d'indicar el número de l'expedient que se li va comunicar en aquella ocasió, sempre que no hagin transcorregut més de cinc anys des de la finalització del procediment al qual corresponguin. En els supòsits d'impossibilitat material d'obtenir el document, l'òrgan competent ha de requerir al sol·licitant la seva presentació, o, si no existeix, l'acreditació per altres mitjans dels requisits a què es refereix el document.
8. D'acord amb l'article 48.1 del Reial Decret 1671/2009, de 6 de novembre, els interessats poden aportar a l'expedient, en qualsevol fase del procediment, còpies digitalitzades dels documents, i n'han de garantir la fidelitat amb l'original mitjançant la

utilització d'una signatura electrònica avançada. L'Administració pública pot sol·licitar de l'arxiu corresponent la comparació del contingut de les còpies aportades. Davant la impossibilitat d'aquesta comparació, i amb caràcter excepcional, ha de requerir al particular l'exhibició del document esmentat o de la informació original.

Article 11. *Representació.*

1. Les persones físiques que facin la signatura o la presentació electrònica de documents en representació de les entitats sol·licitants o beneficiàries de les ajudes han d'estar en possessió de la representació necessària per a cada actuació, en els termes que estableix l'article 32 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. El signant de la sol·licitud d'ajuda ha d'acreditar que en el moment de presentar la sol·licitud té representació suficient per a l'acte. L'incompliment d'aquesta obligació, si no es repara, dóna lloc a què es consideri que desisteix en la seva sol·licitud, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

De l'obligació d'acreditar representació suficient n'estan exemptes les entitats inscrites en el Registre d'entitats que sol·liciten ajudes del Ministeri, habilitat en el Portal d'Ajudes allotjat a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, sempre que el signant de la sol·licitud estigui acreditat en el registre esmentat com a representant de l'entitat. Igualment estan exemptes d'acreditar la representació les persones en qui concorren les circumstàncies que preveu l'article 10.7 d'aquest Reial decret.

3. L'òrgan instructor pot requerir en qualsevol moment a les persones signants de les diferents documentacions que es presentin l'acreditació de la representació que tenen. La falta de representació suficient determina que el document en qüestió es consideri no presentat, amb els efectes que d'això es derivin per a la continuació del procediment.

4. Quan el signant sigui el titular de l'òrgan de representació de l'entitat reconegut en els seus estatuts, pot acreditar la representació aportant una còpia electrònica dels estatuts esmentats i una declaració responsable signada electrònicament pel secretari de l'entitat en la qual s'identifiqui el titular de l'òrgan de representació. Quan el nomenament sigui públic es pot aportar una còpia electrònica de la publicació del nomenament en el diari oficial, en lloc de la declaració responsable.

Article 12. *Termini de presentació de sol·licituds.*

1. El termini de presentació de sol·licituds i de la documentació corresponent és de trenta dies hàbils, comptats a partir de l'endemà de la publicació de la convocatòria en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat que aquesta estableixi un altre termini de presentació.

2. La presentació de les sol·licituds fora del termini establert dóna lloc a la seva inadmissió.

Article 13. *Formalització i presentació de sol·licituds.*

1. Les sol·licituds de les ajudes i la resta de documentació que s'ha d'aportar segueixen el model que estableix la convocatòria corresponent. Han d'estar disponibles, des de la publicació de la convocatòria, en el Portal d'Ajudes allotjat a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, on s'han de disposar els mitjans electrònics d'ajuda necessaris.

2. La documentació que s'ha de presentar consta dels elements següents:

a) Administratius:

a) 1. Qüestionari electrònic de sol·licitud: fitxer generat des dels mitjans electrònics especificats en la convocatòria corresponent, que ha d'incloure el nom del sol·licitant i la instal·lació de la seva propietat per a la qual se sol·licita ajuda, així com el sector o subsector en què actua, els productes fabricats i el codi NACE i Prodcorn corresponent (segons la revisió 1.1 dels codis esmentats recollida a l'annex II de les Directrius).

a) 2. Acreditació vàlida del poder del signant de la sol·licitud.

b) Tècnics:

Cas 1. Quan els valors de consum eficient d'electricitat figuren a l'annex III de les Directrius:

b) 1.1 Declaració responsable, de la producció de referència (BO), segons la definició i el mètode de càlcul establert a l'annex d'aquest Reial decret. La declaració responsable ha d'incloure la producció anual de cadascun dels anys del període de referència. En cas que l'empresa fabriqui productes la intercanviabilitat d'electricitat i combustibles dels quals s'estableix a l'annex I de la Decisió 2011/278/UE, s'ha d'aportar igualment la fracció d'emissions indirectes, segons el que estableix l'article 7 d'aquest Reial decret.

Cas 2. Quan els valors de consum eficient d'electricitat no figuren a l'annex III de les Directrius:

b) 1.2 Declaració responsable del consum elèctric de referència (BEC), segons la definició i el mètode de càlcul, establerts a l'annex d'aquest Reial decret. La declaració responsable ha d'incloure el consum elèctric anual i la producció anual de cadascun dels anys del període de referència.

b) 2. Per a cada instal·lació de què disposi l'empresa, memòria explicativa dels costos d'emissions indirectes, en relació amb les activitats o els productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret durant l'exercici de la convocatòria.

b) 3. Declaració responsable, si s'escau, relativa a les ampliacions significatives de capacitat d'acord amb la definició de l'annex d'aquest Reial decret, o reduccions del nivell de producció que s'hagin de tenir en compte.

b) 4. Acreditació de l'activitat productiva mitjançant la presentació de les factures de consum elèctric dels dotze mesos precedents al de la convocatòria.

3. La documentació que s'ha de presentar dels elements tècnics relacionats a l'apartat 2.b) ha de tenir en compte exclusivament les activitats exercides que es considerin beneficiàries de la present ordre.

4. Els interessats han de presentar la sol·licitud d'ajuda i la resta de la documentació en el registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, amb la signatura electrònica de la persona que tingui poder de representació suficient.

En el cas de representació mancomunada, s'ha d'aportar, així mateix, una còpia digitalitzada de la sol·licitud signada electrònicament per cadascun dels representants mancomunats.

5. La sol·licitud ha de contenir el consentiment exprés dels interessats a l'òrgan concedent per sol·licitar els certificats positius que estan al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i davant la Seguretat Social, que han d'emetre l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i la Tresoreria General de la Seguretat Social, segons el que disposa l'article 95.1 k) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. No obstant això, el sol·licitant pot denegar expressament el seu consentiment, i ha d'aportar la certificació esmentada quan li sigui requerida.

6. Si la documentació aportada no reuneix els requisits exigits, s'ha de requerir l'interessat perquè, en el termini de deu dies hàbils, des del següent al de recepció del requeriment, repari la falta o acompanyi els documents preceptius, amb advertència que, si no ho fa, es considerarà que desisteix de la seva sol·licitud, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 14. *Comissió d'avaluació.*

1. Una comissió d'avaluació de les sol·licituds admeses ha d'emetre un informe en què es concreti el resultat de l'avaluació efectuada, segons el que estableix l'article 24.4 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.
2. Aquesta comissió d'avaluació ha d'estar presidida pel director general d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa. La seva composició es completa amb els vocals següents:

El titular de la Subdirecció General de Polítiques Sectorials Industrials, el de la Subdirecció General de Programes Estratègics i el de la Subdirecció General de Suport a la Petita i Mitjana Empresa de la Direcció General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa, així com un representant amb rang almenys de subdirector general o assimilat, per cadascun dels òrgans directius següents: Gabinet del Ministre, Gabinet de la Subsecretaria del Departament, Gabinet de la Secretaria General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa, Gabinet de la Secretaria d'Estat d'Energia, Gabinet de la Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa o de la Direcció General de Política Econòmica del Ministeri d'Economia i Competitivitat i Oficina Espanyola de Canvi Climàtic del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Igualment forma part de la comissió d'avaluació com a vocal el representant de les comunitats autònomes a qui, en el moment de l'avaluació de les sol·licituds, li correspongui la representació de la resta de les comunitats autònomes d'acord amb el que estableixen els acords entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per al seguiment dels afers europeus en l'àrea de canvi climàtic.

Actua com a secretari un funcionari de la Direcció General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa.

3. El règim jurídic d'aquesta comissió és el que estableix el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.
4. Aquesta comissió disposa, per al seu funcionament, dels mitjans personals i materials existents a la Direcció General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa, òrgan administratiu al qual està adscrita.

Article 15. *Instrucció del procediment.*

1. L'òrgan competent per a la instrucció ha d'efectuar, d'ofici, totes les actuacions que consideri necessàries per determinar, conèixer i comprovar les dades en virtut de les quals s'ha de formular la proposta de resolució, d'acord amb el que estableix l'article 24 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.
2. L'òrgan instructor del procediment ha de procedir a l'admissió de les sol·licituds, d'acord amb els requeriments de l'article 4 d'aquest Reial decret.
3. L'òrgan instructor ha de donar trasllat de les sol·licituds admeses a la comissió d'avaluació, a la qual es refereix l'article 14 d'aquest Reial decret, la qual ha de procedir a avaluar i quantificar les ajudes als sol·licitants, d'acord amb el que prevenen els seus articles 6 i 7. Per a això, la comissió d'avaluació pot disposar de l'assistència tècnica que consideri necessària. Una vegada efectuades l'avaluació i la quantificació de les sol·licituds, la comissió d'avaluació ha d'elaborar l'informe corresponent que ha d'enviar a l'òrgan instructor. Aquest, basant-se en l'informe esmentat i en la resta d'antecedents i informes, ha de formular la proposta de resolució de concessió, que té caràcter de definitiva.

Aquesta proposta s'ha de publicar en el Portal d'Ajudes allotjat a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, als efectes de notificació, i ha de constar de:

- a) Relació de sol·licituds estimades, quantia de les ajudes.
- b) Relació de sol·licituds desestimades.

L'òrgan instructor del procediment pot formular la proposta de resolució amb caràcter provisional, degudament motivada, i notificar-la d'aquesta manera als interessats, quan

en el procediment figurin i s'hagin de tenir en compte altres fets o altres al·legacions i proves addicionals a les adduïdes pels interessats. En aquest cas, es concedeix a aquests un termini de deu dies per presentar al·legacions.

4. D'acord amb l'article 24.5 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, la proposta indicada de resolució s'ha de notificar als interessats que hagin estat proposats com a beneficiaris, a través del Registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, perquè, en el termini de deu dies hàbils comptats a partir de l'endemà de la seva notificació, comuniquin la seva acceptació i acreditin el compliment de les condicions següents:

- a) Compliment d'obligacions tributàries i davant la Seguretat Social.
- b) No tenir deutes per reintegrament d'ajudes amb l'Administració.
- c) Estar al corrent de pagament de les obligacions de reemborsament de qualsevol altre préstec o avançament concedit anteriorment amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
- d) No estar incurs en cap de les prohibicions a què es refereix l'article 13.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.
- e) Declaració responsable d'ajudes obtingudes o que s'hagin sol·licitat per als mateixos costos elegibles, a institucions nacionals o comunitàries. Aquesta declaració ha de ser actualitzada en qualsevol moment del procediment, i s'ha de comunicar a l'òrgan instructor l'obtenció de les ajudes, als efectes del compliment del que disposa l'article 5.4 d'aquest Reial decret. Així mateix, s'ha de presentar una declaració responsable que no s'ha incorregut en les circumstàncies que preveu l'article 4.3 d'aquest Reial decret.

L'acreditació del compliment de les condicions a què fan referència els paràgrafs b), c) i d) es pot substituir per una declaració responsable del sol·licitant.

5. S'entén que desisteixen de la seva sol·licitud els sol·licitants que no presentin la declaració responsable o no acreditin el compliment de les condicions exigides en el termini de deu dies esmentat segons el que preveu l'apartat 4. Si el compliment d'aquestes condicions ja consta a l'òrgan instructor, no cal tornar-les a acreditar, d'acord amb el que estableix l'article 10.7 d'aquest Reial decret.

6. La proposta de resolució no crea cap dret a favor del beneficiari proposat enfront de l'Administració, mentre no se li hagi notificat la resolució de concessió.

Article 16. *Resolució.*

1. Una vegada aprovada la proposta de resolució definitiva, l'òrgan competent resol el procediment.

2. D'acord amb l'article 26 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, la resolució recaiguda en el procediment s'ha de notificar als interessats a través del Registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

3. La resolució, que ha de ser motivada, posa fi a la via administrativa i s'ha de publicar en el Portal d'Ajudes allotjat a la seu electrònica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme en el termini màxim de sis mesos comptats des de la publicació de la convocatòria en el «Butlletí Oficial de l'Estat». El venciment d'aquest termini, si no s'ha dictat i notificat cap resolució expressa, legitima els interessats per entendre desestimada la sol·licitud d'ajuda, d'acord amb el que estableix l'article 25.5 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

4. Les ajudes concedides es publiquen en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'acord amb el que estipula l'article 30 del Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Article 17. *Recursos.*

1. La resolució del procediment pot ser recorreguda potestativament en reposició en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la data de la seva notificació davant el mateix òrgan que la va dictar, d'acord amb el que disposen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Sense perjudici de l'anterior, contra aquesta resolució,

en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva data de notificació, cal interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

2. La interposició dels recursos de reposició es pot efectuar davant el Registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme en els termes que expressa aquesta norma i d'acord amb el que disposa l'Ordre IET/1902/2012, de 6 de setembre, per la qual es crea i es regula el Registre electrònic del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Article 18. *Garanties i pagament.*

1. Amb caràcter previ al pagament de l'ajuda, es pot exigir al beneficiari la constitució d'una garantia, mitjançant l'aportació per part d'aquest del resguard de constitució d'una garantia davant la Caixa General de Dipòsits, en alguna de les modalitats que preveuen el Reial decret 161/1997, de 7 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de la Caixa General de Dipòsits, i l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 7 de gener de 2000, que desplega el Reial decret esmentat, i amb els requisits que estableixen aquestes normes.

L'import de la garantia, el termini per a la seva aportació i la forma de cancel·lació es determinen, si s'escau, en la convocatòria d'ajudes corresponent.

2. S'ha d'ordenar el pagament de les ajudes una vegada dictada la resolució de concessió i sempre que el règim de concessió hagi estat autoritzat per la Comissió Europea.

Article 19. *Publicitat.*

1. La publicitat de les ajudes concedides s'ha de portar a terme segons el que disposa l'article 18 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

2. En les publicacions, les activitats de difusió, les pàgines web i altres mitjans de la instal·lació subvencionada, s'ha d'esmentar el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme com a entitat finançadora.

Article 20. *Justificació, comprovació i control.*

1. El beneficiari ha de presentar una justificació verificada, per part d'un verificador acreditat en el règim de comerç d'emissions, de la producció i el consum elèctric reals, per a l'any en què es concedeix l'ajuda. En aquesta justificació s'ha de desglossar el volum de producció real i el mètode per calcular-lo, de tal manera que permeti la seva verificació a partir dels estats comptables de l'entitat beneficiària. Igualment, en les dades relatives al consum elèctric, s'ha d'indicar la manera com s'ha fet el càlcul i la seva imputació a la producció declarada.

2. Si s'escau, la instal·lació ha de demostrar que es compleixen els criteris d'una ampliació significativa de capacitat, segons la definició que figura a l'annex d'aquest Reial decret, amb l'informe d'un verificador acreditat independent en l'àmbit del sistema de comerç de drets d'emissió. La verificació ha d'abordar la fiabilitat, la credibilitat i l'exactitud de les dades facilitades per la instal·lació i ha de donar lloc a un dictamen de verificació en què s'ha de declarar amb una certesa raonable si les dades facilitades contenen inexactituds materials.

3. Les justificacions descrites en els apartats anteriors s'han de remetre a l'òrgan de concessió, degudament verificades, abans del 31 de març de l'any posterior a la convocatòria.

4. Una vegada comprovada la documentació presentada pel beneficiari, l'òrgan de concessió de l'ajuda ha d'emetre la certificació de liquidació corresponent, en la qual s'ha de fer constar el seu import final, tenint en compte la producció real, els augments de capacitat i les disminucions de producció que hagin tingut lloc, en els termes descrits en els anteriors apartats 1 i 2 d'aquest article.

5. El beneficiari ha d'estar sotmès a les actuacions de comprovació que ha d'efectuar l'òrgan gestor i responsable del seguiment de les actuacions subvencionades, així com al control financer de la Intervenció General de l'Estat i al control fiscalitzador del Tribunal de Comptes i a qualsevol altra normativa aplicable.

Article 21. *Reintegraments i incompliments.*

1. És procedent el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència de l'interès de demora des del moment del pagament de la subvenció, en els casos i en els termes que preveu l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

2. D'acord amb el paràgraf n) de l'article 17.3 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, el beneficiari està obligat a reintegrar la diferència entre l'import de l'ajuda percebuda i el corresponent als costos reals per a l'any que se sol·licita l'ajuda. Quan aquesta diferència excedeixi el 50 per cent de l'import de l'ajuda rebut el beneficiari està obligat a reintegrament total de l'ajuda rebuda més els interessos de demora corresponents.

3. L'incompliment dels requisits que estableix aquest Reial decret, específicament el que disposen els apartats anteriors, l'ordre de convocatòria i altres normes aplicables, així com de les condicions que, si s'escau, s'hagin establert en la resolució de concessió corresponent, dóna lloc, mitjançant el procediment de reintegrament, a l'obligació de tornar totalment o parcialment les ajudes percebudes i els interessos de demora corresponents, d'acord amb el que disposen el títol II, capítol I de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el títol III del seu Reglament.

4. En tot cas, el reintegrament ha de ser la totalitat de l'ajuda percebuda més els interessos de demora en els casos següents:

a) El falsejament, la inexactitud o l'omissió en les dades subministrades pel beneficiari que hagin servit de base per a la concessió.

b) L'incompliment de les obligacions de justificació dins el termini establert i en la forma pertinent segons el que estableixen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 20 d'aquest Reial decret.

c) La resistència, excusa, obstrucció o negativa a les actuacions de comprovació de qualsevol aspecte contingut en la documentació que aporti el beneficiari en les justificacions dels apartats 1 i 2 de l'article 20 d'aquest Reial decret.

Article 22. *Sancions.*

És aplicable el que preveu el títol IV de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, si concorren els supòsits d'infraccions administratives en matèria de subvencions i ajudes públiques.

Disposició addicional primera. *Normativa aplicable.*

Les ajudes a què es refereix aquest Reial decret es regeixen, a més de pel que disposa aquest mateix Reial decret, pel que estableixen la Llei 1/2005, de 9 de març, la Llei 38/2003, de 17 de novembre i el seu Reglament aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, així com la Llei 47/2003, de 26 de novembre, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, la Llei 11/2007, de 22 de juny, i les altres disposicions que siguin aplicables.

Disposició addicional segona. *Notificació i aprovació de la Comissió Europea.*

Les ajudes previstes en aquest Reial decret requereixen la notificació a la Comissió Europea i la seva aprovació. Sobre això, cal atènyer-se al que disposa l'article 9.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Desplegament i aplicació.*

1. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret, en l'àmbit de les seves competències.

2. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme i els altres òrgans del departament ministerial, en ús de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per aplicar aquest Reial decret i les seves disposicions de desplegament i execució.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de desembre de 2014.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANNEX**Definicions**

«Intensitat de l'ajuda (A_i)»: import total de l'ajuda concedida expressat com a percentatge dels costos subvencionables. Totes les xifres utilitzades s'entenen abans de qualsevol deducció fiscal o d'altres càrregues.

«Intensitat màxima de l'ajuda»: import màxim que pot assolir la intensitat de l'ajuda en funció del que estableix l'article 7.3 d'aquest Reial decret.

«Factor d'emissió de $\text{CO}_2(\text{C})$ », en tCO_2/MWh : mitjana ponderada de la intensitat de CO_2 de l'electricitat produïda a partir de combustibles fòssils en diferents zones geogràfiques. La ponderació ha de reflectir la barreja de producció dels combustibles fòssils a la zona geogràfica de què es tracti. El factor de CO_2 és el resultat de la divisió de les dades equivalents d'emissió de CO_2 de la indústria de l'energia per la producció bruta d'electricitat amb combustibles fòssils en TWh. Segons figura a l'annex IV de les Directrius, a Espanya li correspon un factor de 0,57.

«Drets d'emissió de la Unió Europea (DEUE)»: un dret, transferible, a emetre una tona de CO_2 equivalent durant un període determinat.

«Preu a termini dels drets d'emissió de la UE (P)»: en euros, la mitjana dels preus a termini a un any diari dels DEUE (preus de l'oferta en el moment del tancament) per a lliurament el desembre de l'any en què es concedeix l'ajuda, observada en qualsevol borsa de carboni de la UE entre l'1 de gener i el 31 de desembre de l'any anterior a aquell en què es concedeixi l'ajuda. Per exemple, en el cas de les ajudes concedides el 2014, és la mitjana simple dels preus de l'oferta de tancament dels DEUE de desembre de 2014 observada des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre de 2013 en una determinada borsa de carboni de la UE.

«Producció de referència (BO)»: la mitjana de producció en la instal·lació durant el període de referència 2005-2011, en tones per any. Un any civil determinat (per exemple, 2009) es pot excloure d'aquest període de referència de set anys. Si la instal·lació no va funcionar durant almenys un any civil entre 2005 i 2011, la producció de referència es defineix com la producció anual fins que hi hagi quatre anys de funcionament registrats, i després és la mitjana dels tres anys precedents d'aquest període.

«Consum elèctric de referència (BEC)»: mitjana de consum d'electricitat, en MWh, de la instal·lació (inclòs el consum d'electricitat necessari per fabricar productes externalitzats subvencionables) durant el període de referència 2005-2011. Un any civil determinat (per exemple, 2009) es pot excloure d'aquest període de referència de 7 anys. Si la instal·lació no va funcionar durant almenys 1 any entre 2005 i 2011, el consum elèctric de referència es defineix com el consum elèctric anual fins que hi hagi quatre anys de funcionament registrats, i després es defineix com la mitjana dels tres anys precedents amb un funcionament que s'hagi registrat.

«Valor de referència de consum elèctric eficient (E)», en MWh/tones de producció i definit a escala de Prodcóm 8: consum elèctric, per a un producte específic, per tona de producció obtinguda mitjançant els mètodes més eficients de producció d'electricitat per al producte en qüestió. Per als productes dels sectors subvencionables per als quals s'ha establert la intercanviabilitat de combustible i electricitat per la Decisió 2011/278/UE, la definició dels valors de referència de consum elèctric eficient es realitza dins dels mateixos límits del sistema, tenint en compte únicament la part d'electricitat. Els valors de referència de consum d'electricitat dels productes dels sectors i subsectors subvencionables s'enumeren a l'annex III de les Directrius.

«Valor de referència de l'eficiència del consum d'electricitat alternativa (EF)»: 80 per cent del consum elèctric de referència. Correspon a l'esforç de reducció mitjana que exigeix l'aplicació dels valors de referència del consum elèctric eficient (consum de referència d'energia elèctrica/consum elèctric anterior). S'aplica a tots els productes i processos dels sectors o subsectors subvencionables que no estan coberts pels valors de referència de consum elèctric eficient establerts a l'annex III de les Directrius.

«Ampliació significativa de capacitat»: augment significatiu de la capacitat instal·lada inicial d'una instal·lació en virtut del qual es produeixen totes les conseqüències següents:

es registren un o més canvis físics identificables en relació amb la seva configuració tècnica i el seu funcionament diferents de la mera substitució d'una línia de producció existent; i

la instal·lació pot funcionar amb una capacitat almenys un 10 per cent superior a la capacitat instal·lada inicial abans del canvi resultat d'una inversió en capital físic (o una sèrie d'inversions progressives en capital físic).